

zich in het geraffineerde spel van misleiding, dat hij straks in *De Noordbrabander* als huurling van Willem II's handlangers zo voortreffelijk wist te spelen, dat hij tot voor enkele jaren onontmaskerd bleef. Eén voorbeeld van zijn *Katholikon*-bedrijf moge volstaan. Een minderwaardig schotschrift tegen de katholieke kerk, geschreven door een afgefallen priester uit Silezië, vertaalt hij in het Nederlands en doet het anoniem verschijnen bij M. Wyt en Zonen te Rotterdam, in die dagen gespecialiseerd in anti-papistische uitgaven. Vervolgens recenseert hij het zelf onder het luchten van vrome verontwaardiging in *Katholikon* zeer ongunstig, om te eindigen met deze goede raad: „Men leze dit werk niet of met omzichtigheid”.

In de anderhalf jaar ambtenaarschap maakte Wap verontrustende vorderingen op deze glibberige weg. Onschuldig, zelfs eervol was zijn publicistische ijver ten behoeve van de goevernementele taalpolitiek: in 1827 gaf hij anoniem een brochure uit, getiteld *Handhaving der Nederduitsche taal*, en in 1828 nam het *Magazijn voor schilder- en toonkunst* een verhandeling van hem op met de titel: *Is de Nederduitsche taal minder dan andere talen voor den zang geschikt?* Dit stuk geeft blijk van muziekgevoeligheid en deskundigheid. Minder onverdeeld gunstig valt te spreken over sommige andere van zijn faits et gestes. Hij schijnt te Brussel lid van een vrijmetselaarsloge geworden te zijn en dit lidmaatschap dan gecombineerd te hebben met zijn praktiseren als katholiek. Tegelijk werd hij medewerker aan het tijdschrift *Argus*, geredigeerd door de ondernemende L. G. Visscher, eerst belasting-ambtenaar te Brussel en daarna hoogleraar aan het Collegium Philosophicum te Leuven. In dit positief anti-clericale orgaan schreef Wap onder de initialen F. R., blijkbaar de afkorting van het pseudoniem Fr. Reland, dat hij al een enkele maal in *Katholikon* bezigde, maar vooral later in de te Rotterdam verschijnende door hem zelf geredigeerde tweede periodiek *Argus*. In 1828 verscheen te Brussel van zijn hand een scherpe brochure, getiteld: *Antwoord aan de verdwaalden onder mijne landgenoten* en gericht tegen het *unionisme*, d.i. het politiek accoord van katholieken en liberalen, tegen de vrijheid van drukpers en tegen de Jezuïeten. Ook dit is wel in geheime regeringsopdracht geschied.

Zo toonde de jonge ambtenaar zich een welbespraakt en geestdriftig kampioen voor de goevernementele politiek in zake kerk,